Hogyan beszéljünk nem-A.A. összejöveteleken?

Az Anonim Alkoholisták meghatározása

Az Anonim Alkoholisták olyan férfiak és nők közössége, akik megosztják egymással tapasztalataikat, erejüket és reményüket, azért, hogy megoldhassák közös problémájukat, és segíthessenek másoknak felépülni az alkoholizmusból.

A tagság egyetlen feltétele az ivással való felhagyás vágya. Az A.A.-tagság nem jár illetékkel vagy díjjal, mi önellátók vagyunk saját hozzájárulásainkból.

Az A.A. nem szövetkezik semmiféle szektával, felekezettel, szervezettel vagy intézménnyel, nem politizál; nem kíván semmiféle vitába bocsátkozni, nem támogat és nem ellenez semmilyen ügyet.

Elsődleges célunk józannak maradni, és segíteni más alkoholisták józanodását.

A szerzői jog © tulajdonosa,
The A.A. Grapevine, Inc. engedélyével.

© 1974, 1981, Alcoholics Anonymous World Services, Inc.

ALCOHOLICS ANONYMOUS®, A.A.©
az A.A. World Services, Inc. bejegyzett védjegyei

World Services, Inc.
475 Riverside Drive
New York, NY 10115
Levélcím: Box 459, Grand Central Station
New York, NY 10163
www.aa.org

Az Anonim Alkoholisták Központi Irodájának elérhetőségei Magyarországon:

Postacím: Általános Szolgálati Iroda
1536 Budapest, Pf.: 258
Telefon: 06 1 251-0051 (15–18 óráig telefonügyelet, máskor üzenetrögzítő)
E-mail: info@anonimalkoholistak.hu
Honlap: www.anonimalkoholistak.hu

ISBN 978-963-87702-2-6
Printed in Hungary, 2009

Hogyan beszéljünk nem-A.A. összejöveteleken?

Mindenfelé egyre többen keresik meg az A.A.-csoportokat és központi irodákat azzal a kéréssel, hogy A.A.-tagok a Közösségen kívüli összejöveteleken beszéljenek az A.A.-nak az alkoholizmusra vonatkozó nézeteit jobban megismerni kívánó szervezetek előtt. Következésképpen több kérdés is felmerül, mint pl.: „Beszéljünk-e?" „Mit mondjunk?" és „Hogyan mondjuk?"

Tartalomjegyzék

Beszéljünk-e ilyen alkalmakkor? *9*

Ki alkalmas? *9*

Miről beszéljünk? *10*

Hasznos pamfletek és irányelvek *10*

Elmondjuk-e a saját történetünket? *11*

Tájékozódás a nem-A.A. csoportról *11*

Tartsuk meg nemhivatásos voltunkat! *12*

Speciális csoportoknak tartott előadás *12*

Rövid előadásvázlat *13*

A nem-A.A. összejöveteleken leggyakrabban feltett 20 kérdés *15*

Hogyan segíthet az, aki nem alkoholista? *19*

Mire figyeljenek az A.A.-tagok, amikor személyes felépülésük történetét mondják el nem-A.A. összejöveteleken? *20*

A Közösség felelőssége az emberek tájékoztatásában *20*

Tizenkét Hagyomány *22*

Magyar nyelven rendelkezésre álló A.A.-s kiadványok *23*

Beszéljünk-e ilyen alkalmakkor?

Egy A.A.-csoport maga dönti el, hogy kívánatos-e A.A.-előadókat küldenie egy bizonyos összejövetelre vagy ilyen összejövetelekre általában. Néha a meghívó szervezet közli, hogy elsősorban az alkoholizmus érdekli, nem kifejezetten az A.A. maga. A csoport az ilyen kéréseket esetleg átirányíthatja az egyik államilag támogatott vagy magánintézményhez, mely tágabb értelemben foglalkozik az alkoholizmussal. Ugyanakkor teljes mértékben az A.A. Hagyományait követjük akkor, amikor egy A.A.-tag az A.A.-ról és felépülési programunkról nem-A.A. összejövetelen beszél, feltéve, ha néhány egyszerű elővigyázatossági szabályt betart. (lásd 20. oldalt)

Bizonyos helyeken a csoportok ezt a fajta előadást az A.A. pozitív közönségtájékoztató programja egyik sarokkövének tekintik. Hitük szerint remek alkalmat teremt arra, hogy bemutassuk hajlandóságunkat „a barátság ápolására barátainkkal", hogy felvilágosítsuk a hallgatóságot az A.A. közösségi szerepéről, és – mindenekfelett – hogy egy harmadik személyen keresztül juttassuk el felépülésünk üzenetét az alkoholistákhoz. Ma az újonnan jövők nagy része olyan nemalkoholista jóakaró ajánlására közeledik először az A.A.-hoz, aki már kedvező képet alkotott Közösségünkről. Ilyen lehet például az orvos, egyházi személy, ügyvéd, szociális munkás, munkaadó, szakszervezeti képviselő, rokon vagy barát.

Ki alkalmas?

Amikor a célunk az, hogy nem-A.A. összejöveteleken tartott előadásaink üzenetét egy harmadik személyen keresztül továbbítsuk mint A.A.-tagok, komoly felelősséget vállalunk magunkra.

Még ha gondosan el is magyarázzuk, hogy nem az egész A.A. nevében beszélünk, a közönségből sokan az A.A. közösségéről való jó vagy rossz véleményüket arra fogják alapozni, hogy mit és hogyan mondunk. A nemalkoholista hallgatók reakciója, és az, hogy ezután az alkoholistákat az A.A.-hoz küldik-e vagy sem, adott esetben a még mindig szenvedő alkoholisták számára élet és halál kérdését jelentheti.

Ezek a mély meggondolások nem azt jelentik, hogy ezt a felelősséget az A.A. kiképzett, hivatásos előadóira vagy a józanságban idősebb tisztségviselőire kellene korlátozni.

Egy A.A.-tag, aki elég hosszú ideje józanodik a Közösségben ahhoz, hogy érthetően meg tudja világítani felépülési programunkat – a Lépéseket, a Hagyományokat és a szolgálatot –, jó munkát fog végezni.

Miről beszéljünk?

Amikor nem-A.A. csoportoknak beszélünk mint A.A.-tagok, az információ gazdag tárházából meríthetünk: saját tapasztalatainkból, abból, amit mások tapasztalataiból tanultunk, valamint az Általános Szolgálati Irodától rendelkezésre álló különböző pamfletekből és más írott anyagból. A problémánk inkább a kiválasztás. Íme néhány pamflet és könyv, melyet a tájékoztatás elsődleges forrásaként ajánlunk:[1]

„44 kérdés"

„A.A. in Your Community"
(Az A.A. a közeledben)

„A.A. Membership Survey"
(Az A.A. a számok tükrében)

[1] Angol nyelven e pamflet fordításakor jóval nagyobb választékban áll rendelkezésre segédanyag, mely beszerezhető a New York-i G.S.O.-tól. Néhány példa angol nyelvű anyagra a teljesség igénye nélkül: Public Information Kit; Cooperating with Court, and Similar Programs; Archives; Serving Alcoholics with Special Needs; Cooperation with the Professional Community; Relationship Between A.A. and Al-Anon.

„Understanding Anonimity"
(Mit jelent a névtelenség?)
„If You Are a Professional"
(Ha Ön szakember)
„A Brief Guide to A.A."
(Rövid bevezető az A.A.-ba)
„Hogyan kommunikálnak az A.A- tagok a szakemberekkel?"
„A.A. Fact File" (Tények az A.A.-ról)
„Az Anonim Alkoholisták az egyik tag szemszögéből"
„Information on Alcoholics Anonymous"
(Információ az A.A.-ról)

Gyakran felmerülő kérdés, hogy elmondjuk-e saját történetünket. Akiknek gyakorlatuk van a nemalkoholista közönség előtti beszédben, megtanulták, hogy az átlaghallgató azt akarja tudni, hogy mi az A.A. és mit tesz, valamint hogy ő személyesen mit tehet az együttműködés érdekében. Kevésbé kíváncsi az A.A.-gyűléseken elhangzó, személyes jellegű történetekre.

Másrészt tapasztalt előadók gyakran úgy találják, hogy egy téma illusztrálásában segít, ha saját iszákosságunk történetéből elmondunk néhány részletet. Az alkoholizmus progresszivitására utalva vagy saját esettörténetünket összegezve beszédünk többi részét meggyőzőbbé tehetjük.

E pamflet 15–18. oldalain található azon kérdések listája, amelyeket a nem-A.A.-s hallgatóság általában feltesz. Ez a G.S.O. által az Egyesült Államok különböző részein és más országokban, egyének és csoportok között végzett felmérés eredményein alapul. Az, hogy hány kérdést érintünk, a rendelkezésre álló időtől és attól függ, hogy lesz-e beszédünk után lehetőség kérdés-feleletre.

Az előadásra kiválasztott témák bizonyos fokig függnek az aktuális hallgatóságtól. Valószínűleg máshová helyezzük a hangsúlyt, ha a hallgatóság orvosokból vagy egyházi személyekből áll, mint amikor középiskolásokhoz beszélünk.

Íme néhány javaslat, hogy mit célszerű tudni a hallgatóságról.

Általános tudnivalók

1. Mi a foglalkozásuk?
2. Ha egy szervezet tagjai, mivel foglalkozik a szervezet? Mit képvisel?
3. Miért tartja a szervezet ezt az összejövetelt?

Speciális tudnivalók

1. Jelenleg mi a szervezet elsődleges célja?
2. Mik a megkülönböztető jellegzetességei?
3. Mire büszkék tagjai?
4. Miért hívták meg az A.A.-t előadást tartani?

Tartsuk meg nemhivatásos voltunkat!

Amikor nem-A.A. csoportok előtt beszélünk, mi, A.A.-tagok gondosan vigyázunk nemhivatásos voltunk megtartására. Nem tekintjük magunkat sem orvosi, sem pszichológiai szempontból az alkoholizmus szakértőinek. Ám ezeken az összejöveteleken az A.A.-tól függetlenül mindig elhangzik néhány kérdés az alkoholizmusról. Az a gyakorlat, hogy mint A.A.-előadók megpróbálunk közérthető és a nemalkoholisták kíváncsiságát kielégítő válaszokat adni – anélkül, hogy dogmatikusak lennének. Ennek okán szerepel ebben a pamfletben az „alkoholizmusról" és az „alkoholistákról" néhány kérdés, a javasolt válaszokkal együtt.

Speciális csoportoknak tartott előadás

Ha lehetőségünk van bizonyos nagyon specializált csoportok előtt beszélni (jogászok, végrehajtó hatalom képviselői, gazdasági élet szereplői, orvosok – hogy csak néhányat említsünk), figyelembe vehetjük a speciálisan ilyen hallgatóságnak készített pamfleteket. Például: a klérus tagjainak – „A klérus kérdez a Névtelen Alkoholistákról"; orvosoknak – „A Névtelen Alkoholistákról – szakemberek számára".

Felajánlhatjuk, hogy postán kapnak ezekből, de vihetünk is magunkkal egy bizonyos mennyiséget az előadásra. A következő (e pamflet fordításának idején csak angolul elérhető) néhány anyag is a segítségünkre lehet: „A.A. in Your Community'', „A.A. Membership Survey'', „If You Are a Professional", „A.A. at a Glance".[2]

Rövid előadásvázlat

1. Bevezetés

Bemutatkozás alkoholistaként (szokás szerint csak keresztnévvel); kérés, hogy a névtelenséget tartsák tiszteletben, ezt megokolni – Hagyományok stb. Az alábbi rövid nyilatkozatot tartalmazó fénymásolt lapokat kiosztathatjuk a hallgatóságnak:

Valószínűleg vannak itt olyanok, akik nem ismerik a nyilvánosság előtti személyes névtelenségünkre vonatkozó Hagyományunkat:

„A nyilvánossághoz való viszonyunk alapja elsősorban a vonzerő, nem a reklám. Személyes névtelenségünket mindig meg kell őriznünk a sajtóban, a rádióban (televízióban) és a filmekben."

Ezért tisztelettel megkérjük, hogy sem az A.A-előadó, sem más A.A.-tag ne szerepeljen teljes névvel a gyűléseinkről készült nyomtatott vagy elektronikus tudósításban, beleértve az Internethez hasonló új médiát is.

A névtelenség biztosítása lényeges a felépülési programunkban részt venni kívánó más problémaivók megsegítéséért végzett erőfeszítésünkben. A névtelenség Hagyománya emlékeztet bennünket arra is, hogy az A.A. elvei előbbre valók az egyes személyeknél.

[2] Érdemes figyelemmel kísérni a magyarul is megjelent pamfletek választékát, mert az folyamatosan bővül.

2. Anonim Alkoholisták

a) Mi az A.A.? (Meghatározás – e pamflet borítójának belső oldalán.)
b) Tizenkét Lépés (hogyan működik nálunk)
c) Tizenkét Hagyomány
d) Gyűléseink típusai (nyitott, zárt és nyilvános gyűlések)

3. Személyes felépülés története

a) Ivási szokás és tapasztalat
b) Miért döntöttünk úgy, hogy segítséget kérünk?
c) Mi az, ami az A.A.-ban segített nekünk?
d) Hogy érezzük magunkat és milyen az életünk ma?

4. Hogyan tudunk együttműködni?

a) Az A.A. elérhetőségei
b) Mit tehetünk? (lásd „How A.A. Members Cooperate" c. pamflet)
c) Miben nem tudunk segíteni? (lásd: „A.A. in Your Community" és „Problems Other Than Alcohol" c. pamfletek)
d) Miért fontos ismerni az alkoholizmust és az A.A.-t?

A nem-A.A. összejöveteleken leggyakrabban feltett 20 kérdés

Ezeket a kérdéseket a korábban említett felmérés alapján állítottuk össze. (Sokukra részletesebb válasz található a „44 kérdés" című pamfletben vagy más A.A.-s irodalomban.)

Az A.A.-tagok mindig világossá teszik, hogy nem az A.A. egésze nevében beszélnek – hanem remélhetőleg saját személyes értelmezésük és tapasztalatuk alapján, saját szavaikkal válaszolják meg ezeket vagy bármely más kérdést.

1. Mi az Anonim Alkoholisták közössége?
A Meghatározás (e pamflet borítójának belső oldalán) a leggyakrabban használt definíció. Ma az A.A.-nak több mint kétmillió tagja van több mint 180 országban.

2. Hogyan indult az A.A.?
Egy New York-i tőzsdeügynök – aki 1934 végén józanodott ki – észrevette, hogy a más iszákosok megsegítésére tett erőfeszítései segítettek neki józannak maradni. Egy akroni üzleti útja során 1935-ben összehozták egy alkoholista sebésszel. Amikor az orvos is felépült, ketten együtt kerestek fel más alkoholistákat. A mozgalom terjedt, és nevét az *Anonim Alkoholisták* című könyv kiadása után kapta, 1939-ben.

3. Hogyan működik az A.A.?
Főleg helyi gyűlések útján, ahol alkoholisták segítik egymást az A.A. felépülési programjának alkalmazásában.
(lásd a következő kérdést)

4. Mi a Tizenkét Lépés?
A korai tagok saját felépülési tapasztalatain alapuló elvek. Nemcsak egy eszköz a józanság megtartására, hanem javasolt élet-program is.

5. Mi a nyitott gyűlés?
Csoportgyűlés, melyet bárki – alkoholista vagy nemalkoholista – egyaránt látogathat. Általában a levezető nyitja meg és rekeszti be a gyűlést, és mutatja be a téma bevezetőjét (aki majdnem mindig A.A.-tag, éppúgy, mint a levezető). Beszélnek az A.A.-hoz történt csatlakozásuk előtti és utáni életükről, és előadhatják személyes tapasztalataikat az A.A. programjával kapcsolatban.

6. Milyen az A.A. szervezete?
Nagyon kötetlen. A csoportok meghatározott időtartamra választanak tisztségviselőket, akik szolgálnak, nem irányítanak. Amerikában minden csoport képviselőt választ, aki részt vesz a területi gyűléseken, és segít megválasztani a terület küldöttjét az Általános Szolgálati Konferenciára – ez a csoportok kapcsolata a legfelsőbb szolgálattal. A Konferencia és az Általános Szolgálati Iroda tagjai szintén szolgálják a Közösséget, nem irányítják.

7. Mi az A.A. Tizenkét Hagyománya?
Javasolt elvek, melyek biztosítják a csoportok és az A.A. egészének megmaradását és növekedését.

8. Hogyan csatlakozik valaki az A.A.-hoz?
Egyszerűen úgy, hogy egy helyi csoport gyűléseit látogatja. Az újonnan jövők felhívhatják az A.A. irodáját, írhatnak az Általános Szolgálati Irodának, vagy egy barát, rokon, szakember is az A.A.-ba segítheti őket. De a döntés, hogy csatlakozik-e, egyedül az alkoholista kezében van. A tagság egyetlen feltétele az ivással való felhagyás vágya.

9. Mennyibe kerül az A.A. tagság?
Semennyibe.

10. Hogyan tartják fenn az A.A.-t?
Önkéntes adományokból – melyeket *csak* tagoktól fogadnak el – tartják fenn a csoportokat, és segítenek fenntartani az országos és a nemzetközi A.A.-szolgálatokat.

11. Sok alkoholista nő van az A.A.-ban?
Körülbelül a tagok egyharmada nő.

12. Mennyire sikeres az A.A.?
A legutóbbi felmérés (USA/Kanada) azt mutatja, hogy a tagok 48%-a több mint öt éve józan, és 22%-uk józansága egy és öt év közötti.

13. Miért tűnik úgy, hogy néhány ember esetében az A.A. nem működik?
Működik azoknak, akik tényleg abba akarják hagyni az ivást, és képesek arra, hogy ezt az elhatározásukat mindig szem előtt tartsák.

14. Van-e az A.A.-nak hivatalos kapcsolata bármely más szervezettel?
Nincs. De együttműködik azokkal, akik segítenek az alkoholistákon.

15. Vallásos közösség-e az A.A.?
Nem. A tagok között mindenféle hitű és vallású ember megtalálható, agnosztikusok és ateisták is.

16. Antialkoholista mozgalom-e az A.A.?
Nem. Az A.A.-nak mint közösségnek egyáltalán nincs véleménye olyan külső dolgokról, mint hogy más emberek igyanak-e vagy sem. Tagjai egyszerűen tudatában vannak annak, hogy ők maguk nem tudják az alkoholt biztonságosan kezelni.

17. Mi az alkoholizmus?
Az alkoholizmust az A.A.-tagok betegségnek tekintik, nem erkölcsi gyarlóságnak; olyan súlyosbodó betegségnek, amely rosszabbodik, ahogy az ivás folytatódik; gyógyíthatatlan, háromrétegű – fizikai, lelki és szellemi – betegségnek, melyet fel lehet tartóztatni az A.A.-program gyakorlásával.

18. Ki az alkoholista?
Bárki szenvedhet ebben a betegségben, amint ezt az A.A.-tagok végtelen sokfélesége is mutatja. Ha az ivás kedvezőtlen hatással van egy személy életének bármely területére, és ez a személy mégsem tudja abbahagyni az ivást, akkor ő – a legtöbb A.A.-s véleménye szerint – alkoholista.

19. Melyek az alkoholizmus korai tünetei?
a) az embernek filmszakadásai lesznek
b) mindig többet iszik, mint amennyit szándékozik
c) észreveszi, hogy az ital többet jelent neki, mint másoknak
d) mentegetni kezdi magát az ivás miatt
e) már reggel is innia kell
f) elkezd egyedül inni
g) antiszociálisan viselkedik, ha iszik
h) tivornyázni kezd
i) mély, megmagyarázhatatlan szorongást érez
j) állandóan alkoholra vágyik
(Ezt a tíz tünetet a National Council on Alcoholism and Drug Dependence, Inc., New York, N.Y. pamfletjéből vettük át.)

20. Hogyan segíthet a nemalkoholista?
A válasz erre a kérdésre a hallgatóság speciális érdeklődési körének ismeretén alapszik. Ha például hivatásosak – orvosok, ápolónők, ügyvédek, szociális munkások vagy egyházi személyek –, akkor tudjuk, hogy szenvedő alkoholisták és azok családja felkeresi őket segítségért.

Ha a hallgatóság nem hivatásos, még mindig lehet beteg alkoholista barátjuk, ismerősük, rokonuk, szomszédjuk stb. Vagy lehet, hogy saját magukban vélik a problémát felfedezni.

Így tehát szeretnénk bennük tudatosítani szerepük fontosságát, mint olyan személyét, aki el tudja mondani a szenvedő alkoholistának, hogy az alkoholizmus betegség, és a felépülés reménye az A.A.-ban van.

Tájékoztathatjuk hallgatóságunkat az Al-Anonról is. Az Al-Anon családi csoportok nem tartoznak az A.A.-hoz, de nagyban hozzájárulnak az alkoholizmus családra gyakorolt hatásának egyre szélesebb körű megértéséhez.

Néhány ötlet a nemalkoholisták részére, amely bemutatja, hogy ők is kivehetik a részüket:

a) Ajánlják fel a beteg alkoholistának, hogy segítik kapcsolatba lépni az A.A.-val a telefonlista révén vagy más módon! Magyarázzák meg, hogy ez nem jelent belépési kötelezettséget! Adjanak nekik helyi A.A.-s és Al-Anonos telefonszámokat!

b) Ajánlják fel, hogy elkísérik az illetőt az A.A. nyitott gyűlésére tájékozódás céljából! Szívesen fogják látni őket.

c) Magyarázzák el nekik, hogy csak ők maguk tudják, hogy tényleg alkoholisták-e. Javasoljanak nekik egy beszélgetést valakivel az A.A.-ból, hogy segítsenek tisztázni a problémát!

d) A beteg alkoholistával mindig javaslatok formájában beszéljenek! Kerüljék el a fenyegetést és az erőszakot, mert a döntést csak az alkoholisták hozhatják meg, és nekik is kell meghozni azt.

e) Látogassanak nyitott A.A.-gyűléseket, és olvassanak A.A.-s irodalmat (beleértve az Anonim Alkoholisták című könyvet), hogy az A.A.-t személyesen is jobban megértsék! Elmondható, hogy a Nagykönyvet általában úgy tekintik, mint az A.A. alapszövegét, melyet 1939-ben adtak ki először, második kiadása 1955-ben, a harmadik 1976-ban, a negyedik pedig 2001-ben jelent meg, és a legtöbb helyi csoportnál beszerezhető.

f) Adjanak Nagykönyvet és egyéb A.A.-s irodalmat az alkoholistának, mint érdekes és figyelemre érdemes olvasmányt!

g) Használják fel befolyásukat közösségükben, hogy segítsenek más nemalkoholistáknak az alkoholista problémáinak és nyomorúságának megértésében, valamint az A.A.-ban kapható segítség megismerésében!

h) Hívják fel az A.A.-t, amikor csak szükséges!

Mire figyeljenek az A.A.-tagok, amikor személyes felépülési történeteiket mesélik el nem-A.A. összejöveteleken?

1. Említsék meg, hogy csak saját nevükben, nem az A.A. egésze nevében beszélnek!

2. Ha köztudott, hogy A.A.-tagok, a sajtó felfedheti tagságukat, annak ellenére, hogy nem adták meg teljes nevüket. Ezt megelőzendő az A.A.-tagok ismertessék az összejövetel szervezőivel a névtelenségre vonatkozó Hagyományokat! Az A.A.-s vagy az összejövetelt levezető elnök felolvashatja a Hagyományokat a beszéd előtt, kérve azok tiszteletben tartását.

3. Ha az összejövetelen a sajtó is képviselteti magát, vigyázzanak arra, hogy az A.A. nevet ne hozzák összefüggésbe semmilyen más szervezet tevékenységével!

4. Ha az A.A.-tagokban bármilyen kétség merül föl azzal kapcsolatban, hogy bölcs dolog-e egy bizonyos nem-A.A. összejövetelen beszélni, akkor a honi csoportjukkal vagy a Választmányi Szolgálattal egyeztessenek, mielőtt elfogadják a meghívást. (lásd a Negyedik Hagyományt)

A közösség felelőssége az emberek tájékoztatásában

Az 1956-os (USA, Kanada) Konferencia a következő rövid nyilatkozatot hagyta jóvá az A.A. egésze számára a nyilvánosság tájékoztatására vonatkozó elvekről:

„Minden külső kapcsolatában az A.A. egyetlen célja, hogy segítsen a még szenvedő alkoholistán. Hisszük, hogy tudunk segíteni akkor, ha megismertetjük az alkohol nélküli élet tanulásában szerzett egyéni és közösségi tapasztalatainkat

a még szenvedő alkoholistákkal és a problémáik iránt esetleg érdeklődőkkel – mindig szem előtt tartva a személyes névtelenség fontosságát.

Hisszük, hogy tapasztalatainkat szabadon hozzáférhetővé kell tenni mindenki számára, aki őszinte érdeklődést mutat. Hisszük továbbá, hogy minden erőfeszítésünk, amelyet ezen a területen teszünk, mindig a józanság ajándékáért érzett hálánkat kell visszatükrözze, és annak tudatát, hogy az A.A.-n kívül sokan érintettek az alkoholizmus súlyos problémájában."

1960-ban a fenti kitétel megerősítésére a kuratórium jóváhagyott néhány irányelvet. Ezeket követnie kell a nyilvánosságot tájékoztató bizottságnak, amikor információs anyagot küld az A.A.-ról a médiának. Ezek közül a nyilvános megszólalásokra is vonatkoztatható irányelvek a következők:

„A sajtó tájékoztatásának tényeket kell tartalmaznia. Gondosan el kell kerülni a dicsekvést, az alkoholizmus problémájával foglalkozó más csoportok lekicsinylését, a nyílt vagy burkolt vitába bocsátkozást."

„El kell fogadnunk, hogy amikor alkoholizmusról beszélünk, tapasztalatunk csak az Anonim Alkoholistákra és felépülési programjukra korlátozódik. Amikor bármit állítunk az alkoholizmus problémájának egyéb vagy átfogóbb kérdéseiről, akkor ezt az A.A.-n kívül álló, megbízható, pontosan megjelölt, név szerint megnevezett forrásból kell idézni."

Az Anonim Alkoholisták Tizenkét Hagyománya

1. Közös boldogulásunk álljon az első helyen, személyes felépülésünk az A.A. egységétől függ.
2. Csoportügyekben egyetlen abszolút tekintély létezik – egy szerető Isten –, aki csoporttudatunkban megnyilvánulhat. Vezetőink csupán bizalmunkat élvező szolgálattevők, nem pedig irányítók.
3. Az A.A.-tagság egyetlen feltétele az ivással való felhagyás vágya.
4. Legyen minden csoport független, kivéve azokat az ügyeket, amelyek más csoportokat vagy az A.A. egészét érintik.
5. Minden csoport egyetlen, elsődleges célja az, hogy eljuttassa üzenetét a még szenvedő alkoholistához.
6. Egy A.A.-csoport soha ne adja pénzét, nevét vagy támogatását semmilyen kapcsolódó intézménynek vagy külső vállalkozásnak, nehogy a pénzzel, tulajdonnal és presztízzsel kapcsolatos problémák eltérítsék elsődleges céljától.
7. Minden A.A.-csoport legyen teljesen önfenntartó, hárítsa el a külső hozzájárulásokat!
8. Az Anonim Alkoholisták Közössége maradjon mindig nemhivatásos, bár szolgálati központjaink alkalmazhatnak hivatásos szakembereket.
9. Az A.A. maga soha ne szerveződjék, de alakíthatunk szolgálati testületeket vagy bizottságokat, amelyek közvetlen felelősséggel tartoznak azoknak, akiket szolgálnak.
10. Az Anonim Alkoholisták Közösségének nincs véleménye külső ügyekről, ezért az A.A. név soha ne legyen bevonható nyilvános vitába.
11. A nyilvánossághoz való viszonyunk alapja elsősorban a vonzerő, nem a reklám. Személyes névtelenségünket mindig meg kell őriznünk a sajtóban, a rádióban és a filmekben.
12. Hagyományaink spirituális alapja, a névtelenség mindig emlékeztet bennünket arra, hogy az elvek előbbre valók az egyes személyeknél.

Magyar nyelven rendelkezésre álló A.A.-s kiadványok

Könyvek:

Anonim Alkoholisták
Anonim Alkoholisták (zsebkönyv)
Tizenkét Lépés és Tizenkét Hagyomány
Bill így látja
Józan élet
Eljutottunk a hitre
Napi elmélkedések

Pamfletek:

44 kérdés
Szükséged van-e az A.A.-ra?
Bill három előadása szakembereknek
Levél egy alkoholista nőhöz
Kérdések és válaszok a szponzorálásról
Az A.A.-csoport
A.A. ismertető büntetés-végrehajtási szakemberek számára
Az Anonim Alkoholistákról – szakemberek számára
Az újonnan jövők kérdezik
A klérus kérdez az Anonim Alkoholistákról
A.A. a büntetés-végrehajtó intézetekben
Van alkoholista az életedben?
Az Anonim Alkoholisták az egyik tag szemszögéből

Hangoskönyv:

Anonim Alkoholisták (MP3)

Amikor bárhol, bárki segítségért nyúl, akarom, hogy az A.A. keze mindig ott legyen.
Ezért vagyok felelős.

ISBN 978-963-87702-2-6 Hungarian P-40